Вѝца (ста) от суровица: Двцата имаше 3 чѣтвечи вѝци (столетения) кои се викаат суровици. Со нимра. ното на бурик ходѣт от куче в' куче, мешаат го-ниот со суровици тѝ и пѣат: Сурѐа бога, весели го-дина, колко дѝца и плоци, толку дѝца на лѣнца. М. р. 523.

Вѝшка, шка на ѕена. Провикна се вѝшка турскиѧ, вганика родиѧ. Пѣсна за личит вѝше турскиѧ. М. 164.

Вѝшки, а, о, — и (чѣт) на вѝшка. У вѝшки вѣто вѝшки умвде. Срдца се вѝшки. Орнаци надвоа, на сички тѝ кодисаха, кой двами-ки, кой троици, а в' вѝшки давеа души, с' гуво мало десетина. Вѝ. 46.

Вѝше нар. Срав. по-вече. Хищници зѣвери крѣвопийци, Адами на срдц плачеа дѝ-дха — Гледаше кѫди вѝше да гледи. Гр. 137.

Вѝше нар. горѣ на високо: Благо дѣлеч четири елени, благо дѣлеч вѝше на на-ба. Ст. М. 30. Жарко вѝше вѝше на диваци. М. 101. в. вѝшем.

Вѝшеглесие (сто) повече гласове: Вѝше гласенто ровѝ. Л. Д. 1876. р. 139.

Вѝшем нар. в. вѝше, горѣ: И ѕтупри дви-рата со голви ѕи е пуцнал вѝшем на небѣ. М. 159.

Вѝшен, шна, шно, — и (чѣт), горни, високи. Постоѧ чѣтвра на бога: Богме не вѝшни го-споде. Д. 41. И имам страха нѣто от нико-го, ни от царѧ, нѣто от Везиѕ, имам страхи от вѝшнѧ бог. Д. 42. Вѝшни бога ке помина. Д. 73. Господи помилуй вѝше не помилуй. Р. А. 9. Срдца се и вѝше-ни вѝ. Вѝшни, да дочинеа на Стихѣ. Бога ни велѝ вѝшни Господ. М. 67. б) на небѣто: Сонце вила тога мѝсто с' налотѝна, тѝ ми го пѣвисна до вѝшнѝ бог. М. 7. Дѣчнетѝ под вѝшнѣ небо. М. 143. Никой сраи нѣ имаше, вѝшнѝ е Господ над нѣ, Цѣр-ѕ е земѧ под нѣ. М. 235. Вѝшнѝ ало, едно дѣрво дѣрвѝново, колкѝ вѝшно, толко лѣчно. М. 177. Вѝшни Сарен Ѕараклѝ. М. Дѣ вѝшна довеч вѝшнѝ тѝ. М. 229.

Вѝшна (ста) 1) дѣрво що дава плод. 2) плодѣ от вѝшна тѝ. Когѝ се вѝшна небѣхѫ, вѝшни черешни цѫдѣха. Д. 71. Не едно клоче се вѣхѫ вѝшни черешни дѣрѣхѫ, в' една кошничка чурѣхѫ. Ив.

Вѝшна (ста) (~~сто~~) това що се чурѣ от горѣ на пожарѣ, на тѣрвѧ а от чѣлѣ (сорѣ)

Вѝшна стар. вр. високина, висе.

Вѝшкам. Гр. Д. и вѝчем. друкам, подвѫ-лам малко на високо. Вѝшкам малко дѝте. Гумендѫ.

Вѝшка (чѣт) 1) чѣрвѣт от вѝшнево ѕ'ладко. 2) вино подѣрвено с' вѝшни.